

Eitt satt Guðs undur, at eg slapp við lívinum

Frants Petersen úr Runavík var á veg til Selatraðar at geva seyðinum, tá hann í bili varð ákoyrdur av einari gravkúgv, sum flutti hann í bilinum ikki færri enn 70 metrar eftir stoytin

Frants Petersen úr Runavík hyggur inn í tann fullkomuliga oyðilagda bilin og undrast á, at hann kundi koma frá samanstoytinum við gravkúvna við lívinum. »Eitt satt Guðs undur, at eg slapp frá tí við lívinum« sigur hann.

Tá ein sær myndirnar av fyrrverandi Citroën bilinum, sum Frants Petersen úr Runavík var staddur í fyri hálvum øðrum mánaði síðani, tá hann varð ákoyrdur av einari gravkúgv, undrast ein á, at nakað livandi menniskja skal vera komið úr bilinum.

Men ikki minni er Frants Petersen á lívi og hevur tað enn tá sum fyrsta dagin.

Hendingin, sum liggur aftanfyrir hesa søguna, fór fram seinasta mikudagin í apríl.

Vit lata Frants sjálvan greiða frá, hvat hendi:

»Tað var stutt fyri mið-

dag hendan dagin, at eg var farin við bili úr Runavík, og skuldi til Selatraðar at geva seyðinum, eg havi har,« greiðir hann frá. »Veðrið var gott, og alt gekk væl, til eg kom til Söldarfjarðar.«

Slapp ikki uppá

Frants fortelur, at hann júst var komin inn um skúlan í Söldarfirði, tá hendan stóra gravkúgvin kom koyrandi ímóti honum í vinstri síðu.

»Eg skilti beinanvegin, at her var ikki nógv annað at gera, enn at royna at sleppa so langt til hægri, sum eg kundi, men eg slapp ikki upp á gongu-

breytina, av tí at kanturin var ov høgur,« sigur Frants.

Aftaná kundi Frants tó bara vera glaður fyri, at hann ikki slapp upp á kantin við bilinum, tí sum stoyturin var, hevði skaðin bara verið verri.

Í vinstri síðu

Orsøkin til, at gravkúgvin yvirhøvur varð stödd í vinstri síðu av vegnum, var at hon helt eitt sindur av fyrri einum bili, sum stóð at koma inn á vegin frá einum øðrum vegi í hinum borðinum.

Gravkúgvin varð so nakað sein at fara yvir í rætta borðið aftur.

»Eg fekk so einki gjørt við tað, sum vituligt er, og so tók,« sigur hann. »Tað var eitt øgiligt buldur, og so eitt harðligt sett, tá hendan stóra gravkúgvin tók tann lutfalsliga lítla bilin við sær.«

Fremst er Citroën-bilurin gjørdur úr glastrevjum, so alt brotnaði undan so tað tóktist, sum Frants fór at verða fullkomuliga kroystur undir grevinum á gravkúnni.

Í síðstu løtu

Í síðstu løtu, áðrenn grevið kom heilt inn í bilin, tók maskinan fyrri, so

gravkúgvin ikki kom longur, og grevið samstundis fór eitt sindur uppeftir.

Tey næstu sekundini skumpaði gravkúgvin so bilin undan sær ikki færri enn 70 metrar, áðrenn hon

støðgaði.

Men so nær var Frants í hesi stund síni seinastu løtu, at ein av tønnum í grevinum tók í høvdið á Frants og læt eina stóra og djúpa foyru sita eftir í

Argjum býráðslimum
Havn eins og limunum í árur ikki megna at koyra

Maðurin kleimdist

men slapp kortini frá óhappinum uttan stórvegis mein, tá ein gummiged koyrði beint inn í bil hansara

Óhappið hendi fyrrpartin mikudagin við skúlan í Söldarfirði. Maðurin í persónbilinum gekk út og kleimdist.

Gummigedan koyrði út beint inn í persónbilin og koyrði hann saman.

Maðurin í persónbilinum gekk út og kleimdist.

Sosialurin leygar-
dagin 27. apríl í ár –
tríggjar dagar eftir
ferðsluóhapið.